

P&G MANAGERS ON THE RISE

Ferdinando Frega — Nando the Scribe

RÊVEBERÊN P&G YÊN DI BILINDBÛNÊ DE

THE P&G SAGA · 08

Piştî tenê şeş mehan, di destpêka 1998an de, bêyî danûstandineke rastîn, Mamê Warren qebûl kir ku destûrê bide kirîna Duracell ji aliyê The Gillette Company ve.

Ne pereyên nêxd ji çekmeceyan derdiketin, ne jî havaleyên bankê dihatin şandin — tenê perçeyên kaxezê yên bi îmzeyekê li ser wan û navên ku divê bihatana nivîsandin. Ew pişk bûn.

Û li vir ez kêliyê radiwestim, ji ber ku ez tam dizanim çi di hişê xwîner re derbas dibe:

«Lê heke Frega tenê firoşkarekî sade bû, bi Xwedê, wî çawa dikarî dînamîkên kirîneke şirketê bizanibûya — an jî fêm bikira? Ma ew tenê xwe dispart edebiyata reş û xeyala nivîskar? An, bi hêsanî: bi Xwedê, ev mirov kî ye?»

Ez ê bi çend peyvan bersiv bidim: ji roja ku ez di 1985an de ketim dinyaya Gillette — û hê berê jî, dema ku min li ser sifreya şîvê tişt ji bavê xwe dibihîstin — min yekser fêm kir ka ez ê çi feda bikim.

Hinekî kêf, hinekî ji heyecana xerckirina pereyan, dev ji beyzbol û basketbolê berdan — lê tu carî ne ji ragbiyê, ku min deh salan lîst.

Ji bo şopandina tevgerên pişkan û veberhênerên li pişt wan — biryarên wan ên ku xwezayî xuya dikirin, hema nedîtbar heke te nizanibûya li ku binêrî — tiştê ku hewce bû ew bû ku ez Corriere della Sera bixwînim û agahiyên ji Il Sole 24 Ore, ligel Milano Finanza, daxim.

Hevalên min ên yekane. Yên yekane ku min tu carî bawerî pê anî.

Ez bi qasî agahiyan bi însîktê jî dihatim rêberkirin — di nav de dema ku min di 2003an de biryar da ku ji Gillette derkevim. Û di heman rojê de, rêveberê giştî, Dr. Salvioni, jî derket.

Me herduyan fêhm kir ku derketina Mamê Warren ji nav veberhêneran nîşaneke zelal bû: şirket ji bo firotinê dihat amadekirin.

Xwedîtîya nû dê felsefe û çandeke bi tevahî cuda ji ya me bianiya. Her kesî dizanî ku P&G evîndarê Gillette bû û berê jî ceribandin kiribûn — ceribandinên ku hatibûn redkirin, lê tu carî wek dijaminane nehatibûn dîtin.

Em ên di firotanê de dizanibûn ku em ê di demeke nêzik de mirovên ku wek me nafikirin bibînin.

Wan şûştin û jaq difirotin, ji peymanên belavkirinê bi toptanfiroşên wek Exportex dihatin. Ew ne firoşkarên kolanê bûn.

Em, ji aliyê din ve, tiştên luks ên mêran difirotin.

Ev tenê cudahî bû — her tim mijara şewazê bû.

Kirîn pêk hat.

Borse ji bo Duracell gelekî bi feyde bû, ku ji dinyaya metalkariyê dihat — ew bi rûn û gemarê pêçayî bûn û tu carî zîrarên xwe bi rastî nîşan nedidan. Şefafiya wan tunebû.

Lê wan dizanibû çawa danûstandinê bikin ka rêveberiya xwe tam li ku deynin: wan xetên duyem ên femandariyê girtin — yên ku rasterast diçin bazarê.

Di vê navberê de, rêveberên ku bilind dibûn firsenda bêkêmasî dîtin ku ji hemû serokên dîrokî yên tîx û gûzanan xilas bibin — û

wan ev bi dolaran kir. Gelek dolar.

Ji nişkê ve, hemû ew rêveberên ku di warê dahat û qazancê de tu wateya wan tunebû, bi mafê xwe ketin nav lijneyan.

Lê ev qaîdeyeke kevn a pargîdaniyên pirneteweyî ye: serokek her tim kesekî di bin xwe de heye ku pênc qurûş nake.

Yên ku ji şaxên wek Braun û Oral-B dihatin, bilind bûn û mirovên xetên xwe pêş de birin — hinekan ew heta odeya razanê birin.

Mirovên bê çanda şirketê, bê hesta avahiya şirketê.

Mirovên ku Dayika P&G paşê bê zehmet derxistin — lê wan ji parvedaran re pereyekî mezin xerc kir, û kesî ferq jî nekir.

Gillette di 1999an de dev ji hebûnê berda.

Ji wê kêliyê û pê ve, rastiyên cuda û mirovên cuda li hev xistin — li cihê ku peyvekê êdî heman giraniya berê tunebû.

PS. Procter & Gamble patent, berhem û malên fîzîkî kirîn. Her tiştê din pîsbûn bû — çandî, rêveberî û operasyonel.

Nando